

637. KOHO PŘIDRŽETI SE

1273.

Ze Slavikovic

A před te na - še u lo - že, ro - zkvě - ta - jó tam dvě rů - že.

Je - dna je bí - lá, dru - há če - rve - ná, a ma - jó pě - kný vo - bno - že.

A před te naše u lože,
rozkvětá jó tam dvě růže.
Jedna je bílá, druhá červená,
a má jó pěkný vobnože.

Z jedné vykvětá bílé květ,
musím vopustit celé svět,
matku, tatička, sestru, bratříčka,
přidržet se šuhajčka.

638. PÁV A SOKOL

1274.

Z Moravan od Kyjova. Zp. I. 117

Bo - že můj ne - beský, co jsem u - dě - la - la, že sem pro je - dne - ho všecky o - pu - sti - la.

Bože můj nebeský!
Co sem udělala,
že sem pro jednoho
všecky zanechala!

Sedává, sedává
v okenečku v síni,
odleť, sokolíčku,
než přiletí jiný.

Poslala bych proňho
vtáčka jeřabího,
on by se mně stávil
u křa zeleného.

Zanechala sem já
sokola pro páva,
včil bych ho šla hledat,
nevím, kde sedává.

Poslala bych proňho
tu malú včeličku,
ona se mně stávil
na bílém kvítečku.

1275. (*Nápěv 528 [973]*)

Z Březnice

Bože můj, Otče můj,
co sem učinila,

Spíš bych zapomněla
na celú rodinu.

Spíše zapomenu
na máti, na otce,

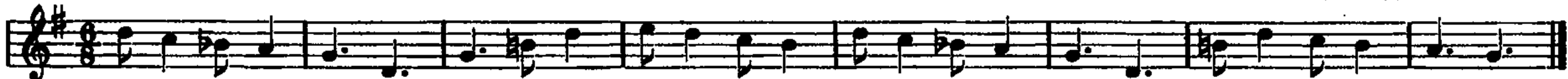
že sem pro jednoho
všecky opustila!

Na tebe, synečku,
nemožu hodinu.

na tebe, synečku,
nemožu dokonce.

1276.

Od Uherského Brodu

Daj mi, Bo - že, vě - dět, ej, s kým já bu - du se - dět za sto - lem če - rve - ným, pod vínkem ze - le - ným.

Daj mi, Bože, vědět,
ej, s kým já budu sedět
za stolem červeným,
pod vínkem zeleným.

Opustila sem já
sokola pro páva,
včil bych ho šla hledat,
nevím, kde sedává.

Hlavičko, hlavo má,
co mia tolej bolíš?
Ani neodpadáš,
ani sa nehojíš.

Ach, Bože, přebože,
co sem udělala,
že sem pro jednoho
všeckých opustila.

Sedává on v lesi
nebo v čirém poli,
šla bych já ho hledat,
hlavěnka mia bolí.

Hlavičko, hlavo má,
už mia tolej nebol;
radši mně odpadni
lebo sa mně zahoj.